

Ordføreren (Olson): Det i denne Sag nedsatte Udvalg har fuldt ud kunnet dele den Anstuelse, der er gjort gældende om, at man burde frede om de i Forslaget nævnte Fugle, Sommerne, og det har kunnet tiltræde Forslaget med et Par Ændringer. Da der ikke har været Uoverensstemmelse i Udvalget, skal jeg kun, med Henviisning til Betænkningen og til de Ændringer, som Udvalget har foretaget, tillade mig at anbefale Sagen. Af de foreslaede Ændringer er der til § 1 stillet en Tilføjelse, der gaar ud paa, at Fuglebjærgsøjerne ikke paa en uforhvarlig Maade maa øde Fuglene. Jeg skal tillade mig personlig at gøre en lille Tilføjelse til, hvad jeg anførte om dette Punkt ved første Behandling. Der har været lidt Tvivl om, hvor vidt det kunde konstateres, at en Gjer ødelagde Fuglene ved en hensynsløs Drift. Dette kan ske meget let efter min Mening, idet Fuglebjærgsøjerne eller Brugerne ere paa det rene med, hvor meget der kan tages af Fuglene paa de enkelte Steder aarlig. Det vil ikke kunne lade sig gøre at udrydde Fuglene paa et bestemt Sted, uden at Medejere og Medbrugere af vedkommende Fuglebjærg blive opmærksomme derpaa, og det vil saaledes kunne godtgøres, at man har ødelagt Fuglesangsten paa det bestemte Sted. Vi have derfor i Udvalget tilladt os at foreslaa den af Ministeriet udeladte, men i Lagtingets Forslag indeholdte Bestemmelse om dette Punkt. Jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale dette Ændringsforslag til Tinget. — Det andet Ændringsforslag, som vi have tilladt os at stille, er blot en lille Tilføjelse til Slutningen af 2det Stykke i § 1, der gaar ud paa, at der i Stykke 2 indstyttes efter: „tages“ Ordene: „oftere end een Gang aarlig paa samme Sted i en Fugleplads og ikke“. Det er motiveret ved, at i visse Fuglebjærgsøer tages Ug, og man kunde nu tænke sig, hvad der næppe i Almindelighed sker, at Fuglebjærgsøjerne flere Gange i samme Aar gaa hen paa det samme Sted for at samle Eggene. Dette maa betragtes

lade mig 'at anbefale disse Ændringer ligesom hele Forslaget til det høje Tings Velvilje.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg skal ikke gøre nogen Indvending imod disse Ændringsforslag. Grunden til, at jeg paa et tidligere Stadium af denne Sag ikke var meget tilbøjelig til at gaa ind paa det første af disse Ændringsforslag, var ikke saa meget Hensynet til Bevisførelsens Vanskelighed, som den, at det forekom mig, at den hele Forstrift efter danske Begreber lød alt for ubestemt. Det vilde dog næppe falde os ind i en Sagtlov at ville blot ganske i Almindelighed forbyde at drive Sagt paa en ødelæggende Maade og deslige. Man vilde savne en nærmere Angivelse af, hvad det da egentlig var, der skulde være forbudt. Men naar Folk, der ere bekendte med de lokale Omstændigheder paa Færverne, med Hensyn til dette Spørgsmaal mene, at der ikke vil kunne opstaa nogen Tvivl i det enkelte Tilfælde om, hvad der vil kunne kaldes en ødelæggende Fangst eller en Fangst, hvorved Fuglene ødes, skal jeg ikke have noget imod at gaa ind herpaa. — Grunden til, at jeg ikke var tilbøjelig til at følge Lagtinget med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 2 var nærmest den, at det forekom mig, at det vilde være temmelig vanskeligt at føre Bevis i saadanne Tilfælde. Men det er jo et mere underordnet Spørgsmaal og jeg skal derfor heller ingen Indvendinger gøre mod dette Ændringsforslag.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag under Nr. 1 til § 1 af Udvalget:

Til Paragraffens 1ste Stykke føjes efter Ordet Støj: „ligesom det overhovedet skal være forbudt i Fuglepladserne at drive Fangst paa en saadan Maade, at Fuglen